

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Celjska volitev za mesta in trge.

Mesto Celje, potem trgi Žavec, Laško, Vojnik in Vitanje, dalje Mozirje, Gornji grad, Ljubno in Vransko, Brežice, Sevnica in Kozje, Rogatec in Šmarije, Šoštanj, Konjice volijo skup enega poslanca v državni zbor. Dozdaj je to skupino zastopal odgojenec celjske liberalne — ob enem strastno nemško-prusačke svojati, precej jezični dr. Forregger. Mož je vselej Slovanom nasprotno glasoval, bil krut turkoljub in med tistimi 112. Turki, ki so v državnem zboru hotli Bosno in Hercegovino, krvavo od naših vojakov priborjeno, zopet izročiti turškemu sultanu. Pri snovanju novih sv. katoliške Cerkvi neprijaznih postav je dr. Forregger razsajal z najiskrenejšimi sovražniki naše vere. Naposled je bil tako drzen, da se je v državnem zboru očitno potegnil za novošegne antikriste, za od papežev izobčene freimaurerje. Zahteval je, naj se dozdej veljavne postave zoper tajna društva (freimaurerje) odpravijo in zadržijo. Tako se je dr. Forregger razkril pred svetom in se prikazal kot — freimaurer. Mož je torej ud silne one družbe, ki više 100 let rovlje po celem svetu zoper narurni red v državi pa tudi zoper Kristusa in njegovo Cerkvo. On je ud družbe, ki je kriva vseh revolucij zadnjega stoletja in ravno sedaj na Nemškem, Italijanskem in Francoskem krščanstvo preganja. Ni čuda tedaj, da so pri novih volitvah mnogi želeli, naj bi dr. Forregger ne bil več izvoljen. Želeli smo to verni duhovniki, pošteni narodnjaki, zvesti Avstrijani. Sprva nam je res šlo vse po sreči. Forregger je našel mnogo nasprotnikov, mi pa jemu najnevarnejšega kandidata, poslanca g. Snidršiča v Brežicah. Žali Bog, da je g. Snidršič odstopil in tako mnogo zakrivil naslednje zmešnjave in naš propad! Pričela se je namreč volilna borba. Preden so se celjskega okroga narodnjaki zbrali 23. jun. v Celju, pritislil je na dan nov kandidat g. Hugo vitez plem. Berks, grajščak na Reifensteinu. Jegov volilni črtež bil Forreggerjevemu protiven, Slovencem pravičen, Av-

striji primeren. Prikupil se je mnogim narodnjakom in začelo se je z njim trdno agitirati zoper Forreggerja. Berks bil bi tudi gotovo zmagal, ko bi se naenkrat ne bile prikazale dve zapreki, ki se niste dale odpraviti. Prvič so se z življenja g. Berksovega zvedele take reči ali vsaj raznašale, da naša vrla duhovščina, in vsled tega tudi „Slov. Gospodar“, ni mogla zanj ničesar storiti, vsaj toliko ne, kolikor bi gotovo storila, ko bi imenovane zapreke ne bilo. Drugič pa je dobil freimaurer in torej iz sv. Cerkve izobčeni dr. Forregger nepričakovanega podpornika, katoliškega mešnika, župnika in dekana, namreč celjskega opata g. Ant. Vrečkota!

G. Berksova volitev bi bila bržčas po § 19. volilnega reda ovržena in tedaj bi Slovenci lahko z novim kandidatom zmagali. Vse nam je skazil celjski opat g. Vrečko, ki je brž v začetku že pokazal svojo liberalno, nemškutarsko in — čuda velika — celó freimaurersko ljubezen do Forreggerja ter je, čeravno brez potrebe, očitno za njega glasoval. Pri sedanjih volitvah pa je še bolj strastno in brezobzirno za zmago freimaurerstva agitiral. Naposled, ko je videl, da bi utegnilo vendar vse zapstoj biti, je v „Cillier-Zeitung“ dal natisnoti poziv do volilcev, v katerem g. Berksa tako napada, da ga ta sedaj toži zaradi žaljenja časti. Podpisal se je kot župnik in opat ter opominja, naj ne volijo g. Berksa, ker je brezverec ali staroverec. Zoper to nebi rekli nič, ko bi g. Vrečko isto tako storil tudi gledé drugega kandidata, ter opominjal: „ne volite Forreggerja, ker je ta freimaurer in od papežev iz sv. Cerkve izobčen.“ Ali tega ni storil, in zavoljo tega se mora priznati, da g. Vrečko ni govoril kot za blagor krščanstva vneti župnik, ampak kot zaslepljeni in zapeljani strankar freimaurerski. Ni pomislil, kako je v isti številki „C.-Zeit.“ se priporočeval Forregger s psovanjem na mešnike, z leganjem zoper grofa Hohenwartha, zoper Kirchthurnpolitik, klerikalismus itd. Tega ni videl nič in se je na nos na vrat pomešal med freimaurerske pleve ter freimaurerju Forreggerju zopet pomagal vplezati v državni zbor. Dal mu je prilike

zopet udrihati na sv. Cerkvo, katerej zvestobo pri-segnil je g. opat Vrečko! Ne moremo pa presoditi, kaj je tega človeka pripravilo v toliko judeštvo, ali nevednost ali, česar nas Bog varuj, „freimaurerska dolžnost“.

Bodi temu kakor hoče! Vsled pismene izjave g. Vrečkotove je nekaj naših volilcev izostalo, nekaj omahljivcev, kakih 50, pa volit šlo in tako je Forregger in freimavrer v Celju zmagal s 305 glasi proti 261 Berksovim. Potrebni 45 glasov bi bili Slovenci gotovo še zmogli, ko bi bili imeli boljšega kandidata in par nepričakovanih zaprek menje. Pri bodočih volitvah moramo tedaj drugače postopati. Treba je odločnega in takega kandidata postaviti, za katerega zamorejo vsi narodni volilci glasovati. Zmaga je tedaj Slovincem gotova, nemčursko gnezdo celjsko razdjano in freimavrer Forregger zadnjokrat poslanec!

Gospodarske stvari.

Konj in paša.

M. Konji v prosti naravi se redijo skoraj večjidel leta od zelene klaje. Iz tega se vidi, da je zelena hrana konjem najbolj primerna. Za take konje pa, ki morajo težko delati, zelena hrana navadno premalo redivnih snovi v sebi ima. Zato je delavna moč konja pri samej zelenej hrani manjša in nezadostna. Vendar pa je zelena hrana za nekatere namene veliko vredna. Uspešna reja mladih konjev se brez zdrave paše še misliti ne da. Pa tudi v zdravilstvenem oziru je paša pogosto potrebna in se ne da po nobenih drugih sredstvih nadomestiti. Na paši se ozdravijo živinčeta bolezní, ki v hlevu vsakej zdravnikovej umetnosti dostikrat trdovratno kljubujejo. Najbolj to velja na prebavnih organih in pa na nogah. Po hudi bolezní se pošlje okrevajoče živinče na pašo, kjer lahko prebavljiva hrana in prosti zrak pomagata in posebno uspešno na telo delujeta. Začasna hromnost, bolezní v kosteh, kitah, sklepih in zlasti na kopitih, se največkrat in najbolj gotovo in najhitreje na paši ozdraviti dajo. Seveda pa mora paša biti tudi živini primerna in zdrava. Pred vsem mora rasti na pašniku potrebna množina primernih rastlin in sladke trave. Prava trava in pa detelja so najboljše rastlinske sorte, ki dajejo najbolj uspešno pašo, kakoršna se nahaja po visoko ležečih, bolj suhih travnikih. Dalje mora biti na pašniku ali vsaj blizu njega zdrava in čista pitna voda in pa potrebno zavetje proti neugodnemu vremenu bodi si že drevje ali hlevi. Ko se živina začne na pašo goniti, je dobro zjutraj nekaj suhe klaje položiti, ker sicer lahko driska živinčeta napade. Tudi druge zmotnjave v prebavljanju lahko in rado nastopijo, če se živini klaja prenaglo menja. Na drugi strani pa, ko paša neha, je treba skrbeti, da se živinčetom ne zapeče v črevih. V obeh slučajih je toraj potrebno

počasnega prestopa. Poklada se toraj spomladi pri začetku paše še nekoliko sena, jeseni pa pri koncu paše še nekaj zelene klaje v hlevu. Namesto zelene klaje sme se tudi nekaj korenja ali otrobov pokladati.

Kaj storiti, kedar toča trs poškodui.

M. Ko toča trs oklesti in otolče, se mora najprej še nekoliko počakati in ne brž s porezovanjem početi, da se prej vidi, ktere rozge so popolnem uničene in ktere so še zdrave ostale. Če je toča toletni pridelek do cela pokončala in če so mehke rozge, ki imajo za prihodno leto rodovitni les dati, tako poškodovane, da se tudi za prihodno leto ne da kaj prida pričakovati, treba je skrbeti, da se nove rodovitne rozge zaredijo. To se doseže, ako se rozge na zelene čepe nazaj porežejo. Spodnje oko letošnje rozge je večidel še zdravo, kj požene in novo rozgo za prihodno leto naredi. Če so pa vse mehke rozge pokončane, pa tudi porezovanje nazaj nič ne pomaga. Tu se mora vse upanje na rodoviten les za drugo leto popustiti. Dve rozgi, če ste, naj se pustite, da nekoliko okrevate. Potem se slabjša ali odreže, druga pa pusti, da okreva in poraste, kolikor ravno more, in da potem drugo leto služi za zarejo rodovitnega lesa. Kder pa je toča vinograd popolnoma pokončala, tam bode dobro kazalo, ga še tretjokrat brž zdaj okopati. Tretja kop se je v takih slučajih vedno dobra skazala.

Češplja in slive.

M. Češplje in slive najbolj storé v nizkih toplih legah z rodovitno zemljo, celo na takih travnikih še se dobro obnesejo, ki spomladi časoma pod vodo stojé. Za visoke, suhe lege to sadno drevo ne kaže. Tu navadno le pičel obrodek daje. O potokih, na globoko ležečih, vlažnih travnikih, po bolj globokih zavetnih dolih in legah je dobro češplje zasajati. To je pravo mesto za češpljo, kjer obilno rodi, med tem ko druge sorte sadja ne storé. Isto to, kar za češplje, velja tudi o slivi v obče. Topla lega, z rodovitno globokoprsteno zemljo ilovico ugaja tudi slivi v obče. Namesto češplje se morejo tukaj saditi slive sploh, potem mirabele in pertrigani.

M. Poraba petrolejskih svetilnic zahteva sprevidnost. Največ nesreč, ki se primerijo s petrolejskimi svetilnicami, zakrivi nerodnost in pa neprevidnost. Tu sem spada v prvi vrsti nalivanje svetilnic zvečer s petrolejem. Plamen se navadno ne pogasi, žgavec odvlje in posoda za petrolej pri luči petroleja nalija. V posodi za petrolej pa, ker je že delj časa luč gorela, so se plini, zlasti če petrolej še ni popolnoma očiščen, nabrali in zdaj, ko se je odprla in se mrzel petrolej doliva, iz nje puhté, z bližnjo lučjo v dotiko pridejo, se vnamejo, lampo raznesejo in vse, kar je v bližnji javi lahko hudo ožgejo in poškodujejo. Največ-

krat se take nesreče prigodé, če je petrolej premalo očiščen, t. j. če je petrolej tak, da je mnogo puhtečega olja v njem, kakor je na primer nafta. Tak petrolej se lahko vname. Da se prepričamo, ali je petrolej čist ali nečist, se ga vlije nekaj malega na talir ali kako plitvo skledico, podrži nad njo goreč klinček, tako, da je njegov plamen tik površine petroleja. Ne sme se pa goreč klinček v petrolej vteknoti, ker mu tako klinček kot zubelj, taht, služi in potem tudi tako gori. Ako se pri taki poskušnji petrolej ne vname, je čist, in sme se brez vse skrbi v porabo vzeti, ako se pa na plamenu nad njim vname, ima dosti drugih puhtečih oljevin v sebi in je nevaren. Vsak, kdor si s petrolejem sveti, naj toraj skrbi, da mu je svetilnica posebno pa žgavec vedno prav snažen, da so zračne luknje in korpič žgavcev čiste in nezamašene bodi si po čem koli. Dalje je treba vzeti cilinder, ki se dobro in trdno v svetilnico da vtikati in zubelj tak, ki vedno dobro in lahko vleče. Svetilnica se mora nalivati po dne, najprilicneje koj zjutra, predno se človek na drugo delo spravi. Če je treba po noči doliva, mora se zubelj nazaj zavreti, dokler da je plamen celo majhen, potem se izpihne in pri svečni luči, toda dosti daleč od nje, se svetilnica zopet nalije z petrolejem. Kdor bode tako ravnal, se bode težko kdaj zarad nesreče s petrolejevo svetilnico napravljene kesal. Previdnost je mati modrosti.

V Mariboru. Krompir fl. 2·10 Hl. Fažol 14, leča 23, grah 21 kr. Kg. — Pšeno 10 kr. liter. — Pšenični gres 24, prednja moka 20, srednja 18, polentna moka 14 kr. Kg. — Kravje maslo fl. 1·10, svinjsko maslo 66, slanina frišna 50, slanina prevojena 70 kr., puter 1·05 Kg. Jajca 2 za 4 kr. Govedina 56, teletina 55, svinjetina mlada 54 kr. Kg. Mleko frišno 12, posneto 10 kr. liter. — Drva trda fl. 2·80, mehka 2·10 Kbmt. — Ogeje trdo fl. 0·70, mehko 50 kr. Hl. — Seno fl. 1·80, slama fl. 1·70, stelja fl. 1 — za 100 Kg.

Dopisi.

Iz Maribora. (Srečno volili) smo Slovenci dne 2. julija. Zmagali smo in glasov pridobili za svojega rojaka in kandidata barona Goedelna toliko, kolikor jih še v tem okraju ni imel noben liberalce, noben nemškutar. Do sedaj, še celó lani, imeli so naši nasprotniki večino, letos jim je odišla rakom žvižgat, propali so, kakor še nikoli. Od 134 volilcev mariborskega sodnijskega okraja prišlo je 126 volit, 8 jih je izostalo, 1 naših in 7 Posseggovcev. Od 126 glasov dobil je Possegg 36 glasov — skrčeno in pobito staro gardo — a slovenski kandidat baron Goedel 90. Na predvečer se je sešlo v dvorani g. Wiesthalerjevej (Stadt Wien) precej volilcev, katerim se je predstavil baron Goedel. Jegov slovenski govor bil je z živio-klici sprejet. Govorila sta še g. dr. Radaj in urednik

„Slov. Gosp.“ Največ volilcev bilo je iz Slov. Bistrice. Drugi den ob 9. uri so se naši skupno podali na volišče pri g. Goetzu; na levo se je postavilo 112 naših, na desno precej slabejše kardelo liberalnih nemškutarjev, ki so pogrešali glave, Seidla. Tako je bila zmaga očitno naša vkljub temu, da je nek gospod pri vratih vhlajajočim volilcem marljivo prigovarjal, naj se postavijo na desno t. j. nemčursko stran. Mislili smo, da bode c. k. okrajni glavar 2 iz večine in 1 iz manjšine izvolil v komisijon. To se ni zgodilo. Marveč izvoljena bila sta od njega 2 odločna nemškutarja Miha Wretzl „paverski kmet“ in stari Gartner, mnogoletni rogovilež zoper Slovence v Selnici ob Dravi, in le 1 naših, namreč g. vitez plem. Tarnawiecky, posestnik v Selnici ob Muri. Od Slovencev bili so izvoljeni: poslanec g. Fluher, župan Vajksel in Juri Mlakar. Večina naša je potem izvolila za predsednika župnika od sv. Križa č. g. Fideršeka, ki je mirno in spretno vodil celo volitev! Sedaj je več liberalcev zapustilo volišče, med temi tudi g. Janez Kramberger, župan v Rožpahu, ki je pred dvorano stoječemu kaplanu č. g. Žmaucu djal: „smo že hin“. In res okoli 11. ure bili so Posseggovi liberalci „hin“. Namestnik Seidlov dobil je v Mariboru 36 in v Bistrici 26, skup 62 glasov, a baron Goedel v Mariboru 90 in v Bistrici 25, skup 115. Kmalu dojde veseli glas iz Konjic, da je celó tam Possegg propal s 27 proti 31 glasom in okoli 1/2 je g. Seeder naznanil izid volitve v Slov. Gradcu, kder je narodnih glasov bilo 42, nemčurskih samo 20. Veselo živio-klicanje zadoni, vrli slivniški godeci zagodejo cesarsko pesem ter spremljajo volilce v gostilnico „zur Stadt Wien“, kder je bil skupni obed, po 40 kr. za vsakega! Vršile so se zaporedom živahne napitnice in nagovori. Mnogi so bili do solz geneni pri govoru g. dr. Radaja, kojemu se imamo v prvej vrsti zahvaliti za sijajno zmago. Lepa in pomenljiva bila je napitnica barona Goedelna volilcem: „danešnji den je najlepši mojega življenja; rojaki slovenski ste me izvolili za svojega poslanca! Sprejmite za to mojo najpristrčnejšo zahvalo in bodite dalje ni mogel govoriti, ker je burno živio-klicanje to nemogoče storilo. Kako se je pri nas volilo, to naj pokažejo še sledeče vrstice! Iz fare sv. Martina pri Wurmbergu so volili vsi narodno: D. Ramuta, J. Jug, J. Pečar, F. Tolar, M. Koepek, od sv. Petra vsi: J. Fluher, J. Lorber, A. Velebil, F. Črnko, od sv. Marjete vsi: J. Požarnik, A. Vračko, F. Grabušnik, J. Klemenčič, J. Marko, J. Kraut, od sv. Jakoba vsi razun 2, ki sta izostala, A. Čep, J. Sirk, K. Rošker, J. Lorber, od Jarenine 5: J. Hauptman, J. Slekovec, J. Ornik, J. Retenbaher, Jož. Vajngerl, od št. Ilja vsi: A. Merčnik, L. Hautz, A. Kniplič, vitez Tarnawiecky, A. Svati, M. Lorber, od sv. Kungote spodnje 2: Fr. Uhl in Fr. Šiker, od sv. Kungote zg. 2: A. Jazbec in G. Kožuh, od Svičine 5: K. Dreisiebner, F. Ferline, A. Hernet, A. Kremavec in J. Šerbinek,

od sv. Jurija vsi (prvokrat): J. Škof, J. Topler, J. Krofič, od sv. Križa vsi: M. Fideršek, M. Elšnik, A. Hiter, iz Karčovine 2: J. Dovnik in M. Ferline, iz Rožpaba J. Poš, iz Kamce 3: A. Šijanec, A. Hlebič in B. Hiter, iz Selnice 2: Fr. Šiker in J. Kraner, iz št. Lovrenca in dev. Marije 6: Kormana Jož. in Martin, Oswald, Skrbinjek, Podlesnik in A. Planinšič, iz Ruš 7: Jož. Glaser, M. Srnc, F. Pinterič, M. Karničnik, M. Repolusk, M. Lobničar in F. Dobaj, iz Lembaha 2: Rataj J. in Jauk J., iz Studenc 2: Zorec K. in Stumpf J., iz Hoč 6: Vajksel, P. Lorbek, J. Malajnar, J. Valcel, S. Šunko in And. Lobnik, pohorski korenjak, iz Slivnice 8: Pečnik J., Vehovar A., Falež J., Gojčič A., Zernko Št., Draškovič T., Godec Fr. in Sagadin A. in iz Frauheima 6: Gert J., Kirbiž Fr., Sagadin J., Rečnik J., Trglec J. in J. Koren. To so imena čestitih mož, ki so nam pomagali otresti dolgoletno in uže presramotno jerobstvo Seidl-Brandstetterjeve garde. Slava in hvala jim! Izbrali pa so si ne samo narodnega slovenskega poslanca, ampak tudi moža, kojega se naši najzagrizenejši nasprotniki najbolj bojè. Potrosili so okoli 5000 fl. rogovili predrzno, legali nesramuo, žugali in psovali po stari navadi. Stari G je baje celó v Gradec k namestniku poslal odbornika iz mestnega zastopa mariborskega, naj bi vlada baronu Goedelnu prepovedala kandidirati. Vse zastonj. Zmagali smo! Prihodnjič pa objavimo imena narodnjakov iz Slov. Bistrice pa tudi imena judežev in nemčurjev iz obeh okrajev!

Iz konjiškega okraja. (Po volitvi.) Prestali smo silni volitveni boj in to v prid naše pravice stvari in v blagor Avstrije prav srečno izvoliši blagorod. g. Hermana Goedelna, ki bode v zvezi z drugimi slovenskimi poslanci in konservativci vse Avstrije s svojo prevažno besedo krepko delal za naš vsestranski blagor. Ako so se slovenski volilci naše stranke povsod izgledno držali, gre v tem oziru še posebna hvala vrlim volilcem konjiškega okraja, ki so od Posseggove nemškutarско-liberalne garde neznano trpeli, pa so je vendar zapodili. Preden ko razglasim naše junaške volilce, naj povem grdo, neliberalno hujskanje naših nasprotnikov. Possegg imel je 3 poglavitne taborje vtrjene: V Vitanji, Oplotnici in Ločah; v Konjicah je bila le prednja straža raztresenih strelcev. V Vitanji je obdeloval nevedne in zatorej usmiljenja vredne kmete dr. Lavtner. Bilo je žalibog premalo časa, da bi mi bili mogli tam volitven shod napraviti. V Oplotnici so bili najbolj zagrizeni pomočniki Posseggovi: učitelj Malenšek z znanim liberalnim srenjskim pisacem Preindnom, in pa oštir Kos, Kordon Fr., ravnatelj steklarnice, in Magerl Poltl, ki mnogo med kmeti z denarjem ongavi, toraj lahko vsacega volilca, ki mu je dolžen, za požirak zgrabi. — V Ločah je seveda „vse za Possegga“ bilo, kakor je Martnjak oplotniški bistrim očesom že iz prva vedel in prerokoval. Posebnega „fleisce-

teljna“ si je v L. zaslužil učitelj Čeh, ki se je drznil v nedeljo pred volitvijo zunaj cerkve oznaniti, da, kdor Possegga ne voli, mu bo založnica kapital odpovedala, če ga ima; kdor ga pa nima, ga tudi ne dobi, če Posseggu svoje vesti ne proda. Sploh je loška založnica poglavitno strašilo za uboge kmete bila. Na dan volitve 2. jul. so bili najljutejši strahonje našim junaškim možem: Oplotniški Kos, konjiški mladi Walland Loiz, loški trgovec in poštar Müller, konjiški apotekar Fleischer in neki Tomandl, ki si je kot bivši grajščinski logar precej posestev nakupil, potem pa je bil iz službe dejan, in se še vedno tukaj pomiče, ker ima večnih tožeb. Tem in drugim bolj zakotnim naskakovalcem nasproti morali so naši možje bridkih prestati, pa bili so stanovitni, „ker radi berejo“*) in toraj dobro vedó, kako da stvar v Avstriji stoji in kako da je treba voliti, da pridemo z božjo pomočjo počasi na boljše. V volilni odbor smo dobili trojico svojih mož: P. Dobnika, J. Gradišnika in J. Rudolfa. Čeravno je pa večina na naše strani bila, je komisar g. Felicetti le č. g. župnika Gršaka izvolil, od liberalne stranke pa 2: znanega Kokolja iz Loč in dr. Lavtnerja. Za predsednika komisije bil je voljen g. Gršak. No, to je zdaj volitvena tabla z dobro rjavo barvo, da se bodo na njej toliko bolj odlikovala častna imena naših volilcev, katerim celó nemškutarski nasprotniki v Konjicah spričevanje dajejo, da so „izvrstno disciplinirani“. Imena vrlih Goedelnovih volilcev so: Iz Konjih: Kolarič Jurij, Klinec Jak., Kračun Ant., Bobik Jož., Bornekar Fr., Rudolf Jan.,**) Kokoij Ant. in Črešnar Rok, vseh 8 volilcev. Iz Stranic: Korošec Jož. in Fijavž Mat. 2 volilca. Iz Šent-Jungerte: Č. g. Vinc. Gršak, J. Sadek in Gradišnik Jern.***) 3 volilci. Iz Zreč: Č. g. Pet. Erjavec, Pet. Dobnik in Fr. Videčnik, vsi 3 vol. Iz Ugovske v Čadramu: Jan. Juhart, Ign. Klinc. Le 2 vol. Iz Vitanja: Vinc. Petré in Len. Hrustec. Le 2 vol. Iz Kozjeka: Fr. Plešec in Jur. Večko. 2 vol. Iz Špitaliča: Č. g. K. Jaklič in Fr. Krajnc 2 vol. Iz Dramelj: G. Fr. Košutnik, učit.; Mat. Frajsteiner, Fr. Mastnjak, Jan. Vengušt. Vsi 4 volilci. Iz Bezovice: Jan. Pristovnik. 1 vol. Iz Prihove: Fr. Rak in Jak. Zajko. Samo 2 volilca. Volitnista prišla Potočnik Jernej in Jeseničnik Ant. iz

*) Loška pošta je pridno zasegala „Gospodarja“ in oklice našega kandidata, ter je vse to še le po volitvi iz zapora spustila. „Gospodar“ se naj tolaži s tem, da so ga liberalni nemčurji sami pripoznali kot priljubljen list, ker so Posseggove oklice vanj zavijali in našim volilcem pošiljali.

**) Njega zdaj po volitvi hudo stiska „dobrotljiva“ založnica loška, pa mu ne bode reber zlomila, pač pa sebi vse zaupanje podkopala.

***) To je mož, da si ga naj kmetje v izgled postavijo. Slovensko izobraženi župan je že vpričó g. kandidata 29. jun. pri volitvenem shodu v Konjicah v lepi možati besedi popisal prežalostno stanje naših kmetov ter vse to g. kandidatu živo na srce položil. — Na dan volitve je pa predrznega hujskalca nebodigatreba Tomandla tako oštel, da jo je z dolgim nosom koj pobrisal. Slava Gradišniku!

spod. Doliča, kar obžalujemo. Tu imate značajne poštenjake, katerim je bolj mar za blagor Avstrije od liberalcev razdevane, in pa za srečo stiskane domovine slovenske, kakor pa za groše iz loške založnice ali pa za Possegovačke milodare, bodisi v krajcarjih, v zrnju ali listju, za ktere so tirjali zdaj 99 procentov, namreč vest volilcev! Slava našim prebrisanim in pogumnim volilcem!

Iz Rogaca. (Volitev.) Morda bode za prihodnje volitve dobro, ako se v „Slov. Gosp.“ ohrani popis sedanjih volitev, ki so se za kmečke občine vršile 2. julija. Rogačani volimo s Ptujem in trdno smo se nadjali, da bode bl. g. Herman tukaj soglasno izvoljen. Ob določeni uri so bili razve sedmerih volilcev vsi zbrani pri Brezinšku in preden se je volitev začela, izvolil je c. kr. komisar v volilno komisijo gg. Flajšmana iz Slatine, Nunčiča iz Šmarije in Hrovata iz Žetal; volilci so izvolili čč. gg. nadžupnika Fröhliha, župnika Ulago in župnika Kene-ja. Po nasvetu č. g. Fröhliha je bil kot 7. ud pozvan g. Žurman od sv. Trojice. Ko si potem komisija soglasno izvoli za predsednika č. g. Fröhliha, začelo se je voliti. Vsi volilci so bili za Hermana, ki je dobil 64 glasov, samo enemu ni bil g. Herman po volji, in ta je volil moža, ki ga menda celi svet ne pozna. To je bil namreč Božič, vulgo Jokelbirt iz Spodnjega Sečovja, rodom Horvat, ki se je pred par leti semkaj priženil in je bil zdaj, ko se župan Blazina ni mogel izvoliti dati, za volilca izvoljen. Ta človek je na dvojno vprašanje odločno odgovoril: Jaz volim Riharda Kalteneggerja: vbožec je menda v mislih imel Riharda Forreggerja, pa je pozabil ime. Vi spodnji Sečovljani pa si drugokrat vendar takega moža izvolite, ki bo znal, koga bo volil. Drugim volilcem Rogačko-Šmarskega okraja pa čast in slava, ker ste si zbrali moža za svojega zastopnika, ki je na čast in slavo celemu slovenskemu narodu.

Od sv. Marjete na Pesnici. (Nesreče.) Zadnji dan jun. je bil za nas nesrečni dan, kajti grozna toča kakoršne tukajšnji ljudi ne pomnijo, je večji del naše fare pobila, setve in gorice vkončala in upanje vbogega kmeta vničila; lakota in pomanjkanje marsikteremu preti, ne bo kruha ne vina in tudi ne cvenka. Beriči in eksekutorji hodijo marljivo okoli zaostalih davkov iztirjat, marsikteri si soli kupiti ne more, veliko manj bo zamogel grozno narastle davke plačevati. — Razun tega vbogi prebivalec na kmetih ne ve, kamor bi svojo malo imetje pospravil, da bi pred tati zadosti varno bilo, kajti skoro vsak dan je slišati od novih tatbin in vendar nič na svitlo ne pride, in dasiravno po naključbi kakega tata zasačijo, mu prav vstrežejo, kedar ga v kajho odpeljajo, kjer se mu bolje godi, kakor marsikteremu vbogemu kmetu, ki doma kruha strada. — Pobalinska divjost grozno narašča, sumljivi pobalini mesto službe božje popivajo, kjer jim brezvestni krčmarji med službo božjo žganjice natakajo, ali pa zunaj pred cerkvo

postopajo in norec brijejo; vkljub obilno pomnoženej gosposki ni reda, ne straha. Srenjski predstojniki so le vbogi sužniki, ki morajo vsakovrstne uradniška dela opravljati, pa še toliko pravic nimajo, da bi zamogli kakega nerodnega pobalina zdatno strahovati.

Od Pesnice. (Volitev.) Največ zaslug v celem našem okraju za liberalno stran si je pri zadnjih volitvah gotovo nabral leitersberški Purgaj, ki je od zgornje Kungote dol do sv. Barbare letal nemčurskih volilcev lovit, a nalovil je le v Leitersbergu in spodnji Kungoti nekatere nemškutarske pokveke, ki so šle v Maribor Possegga volit. Zaletel se je tudi k sv. Marjeti in je tamkaj pred volitvijo volilnih mož letal okoli po krčmah, razsajal in udrihal po domačih duhovnih, a zastojn je bilo njegovo prizadevanje; previdni možje ga poslušali niso ter volili poštene, narodne može. Po dokončani volitvi je mislil svoj nemčurski žolč razliti nad ondotnim g. kaplanom, ter jih začel psovati „s farjem“, ker pa so mesto odgovora surovežu hrbet obrnoli, je osramoten kmalu omoknil; pa tudi pred sodnijo bo bržčas za svojo surovost imel se zagovarjati. — Sram ga bodi!

Od sv. Jurija na Pesnici. Dne 26. jun. se je nova podoba roženkranske matere Božje v cerkvo iz farovža prenesla in slovesno blagoslovila. Nedavno smo sprejeli č. g. vikara o. benediktina Korb. Lajha iz Admonta kot namestnika župnika, ktereга prihod je nas močno razveselil. Ginljiv je bil pogled šolske mladine, ktera mu je cvetlice na cesto ob prihodu trosila, in ga kot prihodnega učitelja za veronauk otroško pozdravljala. G. srenjski predstojnik in več ljudstva iz okolice se je zbralo ter željno pričakovanega g. na cerkvenem shodišču (prostoru) pozdravilo. Bil je ta g. peljan v lepo za ta dan okinčano cerkvo, ktere obličje ga je vidljivo močno ganilo in razveselilo. Kaki izvrstni govornik je ta gospod, kaže ob pridigah zmiraj napolnjena cerkva. Želimo, da bi mu tukaj v tem kraju za vselej dopalo in on zadovoljen pri nas ostal in delal za naš vsestranski blagor!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Volitve se bližajo koncu. Slovenci smemo zadovoljni biti. Pridobili smo toliko poslancev, kolikor jih še v državnem zboru nismo imeli. Konservativci vseh dežel zamorejo tudi zadovoljni biti. Kajti liberalci so zgubili mnogo sedežev in večina se nagiba na konservativno stran. Jugoslovani se bodemo takrat pokazali izredno močni v državnem zboru. Iz Dalmacije pridejo narodnjaki: Monti, Pavlinovič, Bulat, Pozza, Vojnovič in Ivančič, iz Primorskega Vitezič, iz Tržaške okolice Nabergoj, iz Goriškega Winkler, Pajer in Koronini, iz Kranjskega: Klun, grof Barbo, grof Hohenwart, Pfeifer, Obreza, grof Margheri, Poklukar in vitez Šneid, iz Štajerskega Herman, dr. Vošnjak in baron Goedel, le ubogih

120.000 koroških Slovencev ostane brez lastnega poslanca; g. Einspieler in g. Neste sta propala. V Celovcu je namreč g. Einspieler dobil 104 glase, liberalni nemčur Laks 117; tedaj revnih 13 glasov koroški Slovenci niso več zmogli; nemčurski učitelji so mnogo zakrivili ta narodni propad! Neste v Belaku je dobil samo 40 glasov, nasprotni dr. Vran 70. Na Koroškem je vse nemško, vse liberalno izvoljeno, razun g. Otiča, izvoljenega v št. Vidu. Ta je konservativec. Štajerska skup ima sedaj 15 liberalnih, 5 konservativnih in 3 slovenske poslance. Mesta so namreč volila liberalce: Dubača, Forreggerja, itd. jednako tudi kuprijske zbornice in tudi v velikem posestvu ostali so konservativci v manjšini, ker ljubljanski škof, št. paulski prelat na Koroškem nista hotla voliti, Starotrška nadžupnija pa sedaj voliti ni mogla, ker je nadžupnik umrl. Izvoljeni so liberalci Karneri, Hakelberg, Lohninger in Pauer; čudno, sami dedovje iz Spod. Štajera! Ta mali kos zemlje ima torej 9 poslancev: 3 kmetske, 2 mestna, 4 iz velikega posestva. Na Salcburškem, Tirolskem in g. Avstrijskem so konservativci v večini. Hudo propali so liberalci na Moravskem. Kljubovali so porazumu s konservativci; naenkrat stopijo nekateri izmed kljubovalcev proč, se zvežejo s konservativci in izvolijo 8 konservativnih poslancev! Na Českem niso kljubovali in tako oteli 13 poslancev prepustivši konservativcem 10. — Britko za liberalce je tudi to, da so 4 njihovi ministri propali: Hörst, Chlumecki, Glaser in Stremajer. Slednjemu najbolj privoščimo propad v Lipnici, najkrepkeje so pritisknili vrli Radgončanje, kojih Stremajer ni prišel obiskavat, med tem ko je Lipničanom se sladkal. Stremajer je propal s 407 glasi proti 477 potem, ko je 10 let bil v Lipnici vselej izvoljen. Sedaj bo moral zapustiti ministerski stol, kojega se težkeje loči, ko duša telesa! Ogerski minister grof Wenkheim je umrl. Škoda v Szegedinu se ceni na 20 milijonov. V Szatmarsko županijo priletele so kobilice in pokončavajo vse, kar je zelenega. Kristijani v Hercegovini so nezadovoljni, ker se mohamedanom preveč prizanaša, in se izseljujejo v Črnogoro.

Vnanje države. Bolgarski knez Aleksander I. bil je 7. jul. pri sultanu, se podal v Varno, Ruščuk in Trnovo, kder je prisegnil na bolgarsko ustavo in potuje sedaj nad Plevno v Sredec (Sofijo), kder bo stoloval ta najnovejši slovanski vladar. Ruski car je ukazal polovico vojske razpustiti domov. Iztirani egiptovski vice-kralj Izmael došel je na Italijansko ter ima zraven bab tudi mnogo denarja in dragocenosti seboj. Italijani iščejo zopet novih ministrov. Bismark je napodil 3 ministre, najhujše liberalce in sovražnike katoličanov ter pozval 3 konservativce, med temi 2 katoličana. Sedaj smemo bolj upati, da preneha grdo preganjanje sv. Cerkve. V Ameriki je veliko mesto Port au Prince do tal pogorelo!

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradca do Sarajeva.

(Dogodki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

XXIII. Od Bielovaca naprej smo drdrali po gladkej cesti mimo prav prijetnih logov. Srečavali smo skoro neprenehoma mohamedanske družine, ki so zapuščale Sarajevo in se preselijo v druge turške pokrajine, kder jim ne bode življenja nihče grenil. Vozovi so bili s pisanimi prtiči zakriti, da se nij nikjer v nje videlo. V teh so sedele „bule“ ali žene z otroci; možje so vštric jezdili in čuvali svoj harem (babe). Ne poredko pa so sedele žene ogrnene v dolge, bele haljine, celo po dne na ednem konjiču, kterega je vodil krepek sluga. Čudno je bilo gledati te izseljevalce, ki so človeka spominjali Abrahamovega, Izakovega in Jakobovega preseljevanja. V posebno dobro voljo nas je spravila dolga vrsta jetnikov, ktere so tirali z nasajenimi bajoneti vojaki od polka Coronini. Polovica je bila rednih turških vojakov, polovica pa druge druhali. Kakšna zmes je bila to! Prvi je bil mlad, gibčen, lepo vzrašččen, plamenečih oči, drugi starikast, začrnelega obličja, grbančastega čela, divjih, strastnih obranih potez. Tega je krila medvedova koža, onega rudeč plajšč, tretjega pa samo uborne hlačice in s trto povezana srajčica. Tretjina je bila bosih, tretjini so gledali iz zevajočih opankov palci mirno v beli svet, ostali so pa korakali v cipelah, ladjicam podobnih. Na nas so streljali z zaničljivimi pogledi, kakor bi nas hoteli na svoje oči natekniti ali ž njimi prebosti. Najbrž jih je grabila zato taka jeza, ker so se nekteri izmed nas posmehovali ne sicer jim, nego njihovej pisanej obleki, v kterej so bili podobni volkovom, medvedom, kozlom, samo ljudem ne.

Na hišah, ki so stale blizu ceste, opazovali smo bele, tudi pobarvane, iz lesa ali iz platna napravljene križe, v znamenje da prebivajo ondi kristijani. Izpod strešja turških koč pa so vihrale majhne zastave v dokaz, da stanujejo v njih mirni, spravljivi ljudje, ki želé tudi od nas milosti in svobode. Sicer pa so mohamedani še le takrat nataknili po svojih bajtah belih cunj, ko so videli, da jim nij več rešitve. A na njih zvéstobo se nij bilo posebno zanašati, ker turčin ostane gledé kristijana eden in isti: lisjak, zalezljivec in zvitnik. Največ turških stanovališč je pa bilo praznih in zapuščenih; mohamedani so ali v vojsko potegnili ali pa so bežali z ženami in otroci v visoke hribe, kakor mi je to v Zenici nek turčin sam pripovedal, na kterega sem bil po naključbi zadel, ko se je ravnokar vračal iz hribov, da pogleda na dom in pozvé, ali zamore in sme pod svojo streho. Nekateri kričači so bili raztrosili glas, da hoče avstrijska armada vse mosleme pomoriti in turške repove iz dežele zapoditi. Od tod toliko strahu in upora med preslepljenimi Turki.

Proti desetim smo dohruli v Kiseljak, katero majhno selo se razprostira v globokej dolinici, kder bistra Lepenica pije čisto Fojnico. Tu izvira glasovita kisela voda, od ktere je dobil prijazen kraj svoje ime. V Kiseljaku morali smo se iz nova deliti. Kakor je prvi oddelek v Doboju, tako je drugi tukajšnja bolenišnico v svojo skrb prevzel. V prostornem poslopju je ležalo mnogo ranjenih in drugače bolnih vojakov, ki so že težko čakali, da dojde poljska bolenišnica sè svojimi pripravami: zdravili, povezami, nosili, brgljami, raznimi pijačami in instrumenti za vsakoršne operacije. Poprej ste bili v tej dosta lepej, dve nadstropji visokej hiši pošta in gostilnica pripravljena in odmenjena za gospôdo, ki je prihajala v ondašnje toplisce. Nad vratami pri glavnem vhodu je visela celo črna deskica s turškim, srbskim in — skoro neverjetno — z nemškimi napisom. Cirični napis se glasi: „Gostionica šečerine hadži age; ovde se nalaze različna jestiva i ječma. Gosti će biti zadovoljni“ a nemški: „Des Zuckerbäckers hotel Hadži aga; hier bekommt man aller Hand Speisen und Gerste. Die Gäste werden zufrieden sein.“ Semkaj so neki radi zahajali gostje iz Slavonije, Dalmacije in Srbije. Kakih 20 stopinj od omenjene gostilne na mičnem travniku izvira bogat in močen studenec kisele vode (turški: ekši su; zato Kiseljak — Ekši su), ki je po sodbi zdravnikov in tujcev n. p. Ami Bovè-a, natančnega poznatelj vseh turških pokrajin, izvanredne moči in vrednosti. Okus ima kakor štajerska slatina. Piti se dà sama ali pomešana z vinom. Škoda! da doslej Bošnjaki niso umili ceniti te velike dobrote. Nij jim bilo mar, da bi točili žlahtno vodico v steklenice in jo prodajali po svetu. Nad vrelcem se vzdiga okroglasta strešica; druge priprave pa ne najdeš za shranjevanje dobre kiselice, ki priteka in odteka v bližnjo Lepenico, kakor jej drago.

Med tem, ko smo se mudili v Kiseljaku, kopicili so se nad nami temni oblaki, izza kterih je še solnce tu in tam polukalo, da bi ga bil lahko z dlanjo začepil; ko pa se od tovaršev poslovimo in dalje napotimo po slabej stezi, zagrnila je vse obnebeje edna gosta megla in je ulivalo, kakor bi se bilo nebo v tem trenutku pretrgalo. Kako bridka resnica je oni pregovor: vreme nosi svoje breme, občutili smo danes in dovolj okusili, preden smo dosegli svoj cilj. Možaki so mesili z vidno nevoljo visoko pa rahlo blato, a drugi smo sedele čemernege obraza na vozovih. Malokdo je črhnil kako sloko in neumno. Po težavnem maršu čez Podkraj v Grahovico in po kratkem odmoru v Ploči, približali smo se sedlu Kobile glave. Šala ne bo, če rečem, da se je raz strmega hriba blato cedilo, kakor voda. Če bi v to le blato porinil svoje pero, ne bi mogel verno opisati teh klancev, polnih najgrših luž in mlak. Pogledavši tje gori po hudem bregu, denem pri sebi: učeni sicer trdijo, da je naša zemlja okroglasta; morebiti po drugod, ali tukaj pri Kobili glavi je oglasta, makar se

koji geometer na glavo postavi. Nemeč bi tako okolico imenoval: bucklichte Gegend. Po šestorica konjev je vlekla navkreber posamezne vozove in vrhu tega so tiščali vojaki, kder koli je mogel kak težak za voz prijeti, vendar trebalo je mnogo časa prej, ko so se spravili vsi vozovi čež najhujše visočine. Da ne bi slišal divjega rotenja in videl neusmiljenega mučenja uboge živine, podam se z dvema nadzdravnikoma naprej po polzkem hribu. Hoja je bila počasna — dve stopinji naprej, štiri nazaj; zraven pa so še dežne kaplje po obrazu vrezavale, da se je lice kremžilo in oči mižukale. (Dalje prih.)

Smešničar 28. Luka, po vsej soseski znan pijanec, pride nekega jutra ves jezen k svojemu gospodu župniku in prosi, naj bi ga od zakonske žene ločili. „No, zakaj pa“, vprašajo g. župnik. „Zato“, odgovori Luka, „ker je žena vedno pijana.“ „No, kako pa ti Luka, ti pa nikdar nisi trezen.“ „Ravno zavoljo tega“, se odreže modri Luka, „ker jeden izmed naju mora vendarle biti pri hramu trezen.“ M.

Razne stvari.

(Svitli cesar) so šolskim sestram v Mariboru darovali 300 fl.

(Slovenske volilce napala in sklala) sta dva nemčurska divjaka; obraz sta imela zakrit; volilec Janez Brglez iz gor. Loznice pri Slov. Bistrici ima glavo nevarno sklano, jegovemu tovaršu pa so sukunjo raztrgali. Zgodilo se je to 2. julija zvečer pri Slov. Bistrici na velikej cesti. Prosimo več poročil, da pouzročimo takoj sodnijsko preiskavo!

(Več nepoštenih poštarjev) je oklice barona Goedelna, pod zavitkom vsakemu volilcu doposlane, do časa po volitvi nazaj pridržalo, jednako je delalo s „Slov. Gosp.“ in celo v list vtikalo Possegov oklic. Naj se nam zanesljivo poročala! Centralni volilni odbor je voljen tožiti nepošteno poštarje.

(Gostov) do 1. jul. je došlo na Slatino 671, v Dobrno 420, v Gleichenberg 1675.

(Strelna udarila in požgala) je hišo Marije Zdravčeve v Stanjgavi in v hlev Janez Mulečev v Spodn. Porčiču. Poškodovana nista bila zavarovana.

(Kam prešel?) Od skrbi potitega duha šel je g. Matija Zorman, učitelj v Jurkloštru, do Laškega, kjer je mesečno svojo plačo vzdignil, 1. julija t. l., potem pa proti Celju; njegovim od tistega poldne niso ničesar več o njem slišali, in so v obupljivih skrbah, da bi se mu kaj žalega bilo zgodilo. Kdorkoli bi o njem od istega dne kaj slišal bil, (njegovim prav lepo prosijo), naj blagovoljno naznani „duhovnemu uradu v Jurkloštru“ (Post Tüfer, Südbahn).

(Eden den dvakrat toča) prihrula je nad Ernauž in okolico v podeljek 30. jun.

(*Pijanci napali in ubili*) so 30. jun. po cesti med Svetino in št. Ruprtem v celjskem okraju gredočega posestnika J. Rateja.

(*Zavdal*) si je hlapec Simon Bogatec v Soboti in je moral umreti.

(*V Dravo*) padel je 3letni sin L. Lankov v Ertini v Mutenskej fari in utonil.

(*Razbojniki*) so v Škofji loki na Kranjskem vdrli v sodnijo, vzeli blagajnico in sodnika smrtno ranili.

(*Lažnjivci legajo*) po slov. graškem okraji volilcem češ, da so slabo volili, sedaj pa uže dunajski liberalci jamrajo, kako previdno in politično so volili Slovenci, ker so izbrali mož, kakor je baron Goedel, grof Hohenwarth, ki so celó za ministerske stole sposobni! Zlasti se naši nemčurji bojijo barona Goedelna, kar je najmočnejši dokaz, da smo pravo zadeli!

(*V „Slov. Gospodarju“ iskan*) in v Mislinjskem pogorju najdeni mož J. Rok iz Šmarije je bil pokopan; pri nabiranju korenin je padel iz visoke skale in se ubil.

(*Rogovilež Koban*) je s pomagačem Janžičem 2 dni po Pohorji plazil, da bi volilce lovil in jih za Possegga, kakor mesar teleta, skup nagnal pa ni nič opravil. Slovenci uže vemo, kako nam je voliti. Bog živi poslanca Goedelna!

Jožef Verdnik.

(*Snega*) zapalo je po Peči na Koroškem in po sosednjem Ursuli.

(† *Umrli*) je č. g. Lovro Obrán v Artičah, 29 let star.

Listič uredništva. Hvala za čestitanja k zmagi, k Cerkveni in Gospodarstveni prilogi. Dopisi dnes izostali prihodnjič!

Loterijske številke:

V Gradcu 5. julija 1879: 64, 36, 33, 67, 39.
Na Dunaju " " 7, 14, 70, 18, 23.
Prihodnje srečkanje: 19. julija 1879.

SOLNA ZALOGA
Ruperta Juda v Celju

priporoča svojo priznano najboljšo sol v žakljih; tudi v grudah je ondi na prodaj 3—3 po najnižjej ceni.

Izpraznene učiteljske in podučiteljske službe.

1. Začasna učiteljska služba v Kapelah II. razreda s prostim stanovanjem, in
 2. podučiteljske službe omenjenega razreda v Negovi, Šent-Jurju na Ščavnici in sv. Duhu.
- Prositelji nemškega in slovenskega jezika zmožni, naj vložijo svoje prošnje po pravilnem potu do konca julija t. l.

Okrajni šolski svet v Zgornji-Radgoni
dne 18. junija 1879.

3—3

Prvosednik: **Premmerstein.**

Mlin na prodaj.

Pol ure od mesta in železniške postaje Ormoži je mlin z oljarnico na prodaj. Mlin kakor tudi gospodarsko poslopje je zidano. Pogoji so ugodni. Kdor želi kupiti, naj se oglasi pri Juriju Jesihu, posestniku v Pavloveih pri Ormožu, kjer se pogoji natančneje pozvedó.

2—3

Celje	ZAVOLJO PRESELITVE!	Celje
POPOLNA RAZPRODAJA!	<p>POPOLNA RAZPRODAJA!</p> <p>Ker smo prisiljeni svoje prostorije v kratkem izprazniti, začeli smo 15. junija t. l. popolnem razprodaviti:</p> <p>sukno, platno, rokodelsko in modno blago, šivalnice vsakovrstnega stroja po jako znižanej ceni!</p> <p>Zraven se prodavajo še:</p> <p>solučniki, dežniki, slamnati klobuki, pleteno blago, perilo, uresila, traki, gumbi in ovratniki.</p> <p>Ki želé kaj kupiti, so uljudno povabljeni.</p> <p style="text-align: center;">G. SCHMIDL & COMP.</p> <p style="text-align: center;">zaloga sukna, kurentnega, manufakturnega, modnega blaga in šivalnic v CELJU, poštna ulica šte. 36.</p>	POPOLNA RAZPRODAJA!
2—3		
Poštna ulica št. 36.	ZAVOLJO PRESELITVE!	Poštna ulica št. 36.